

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.VI.40.286/2020/3.
A tanács tagjai: dr. Fekete Ildikó a tanács elnöke
dr. Nagy Szabolcs előadó bíró
dr. Remes Gábor bíró
A felperes: felperes1
cím1
A felperes képviselője: Balogh, Bihary, B. Szabó, Jean, Zalavári és Társa Ügyvédi
ügyvéd1
cím2
Az alperes: Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal
cím3
Az alperes képviselője: ügyintéző1
A per tárgya: építési ügyben indult közigazgatási jogvita
A fellebbezett határozat: a Győri Törvényszék 103.K.701.586/2020/2. számú végzése
A fellebbezést benyújtó fél: a felperes

Rendelkező rész

A Kúria az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás és az ügy előzménye

[1] A felperes 2020. július 20. napján meghatalmazást adott név1 részére, hogy az cím4 szám alatti ingatlannal kapcsolatban folyamatban lévő fennmaradási engedélyezési eljárásban helyette és a nevében eljárjon.

[2] Az alperes a 2020. szeptember 1. napján kelt, KE/ETDR-027/1552-4/2020. iktatószámú határozatát név1 meghatalmazott részére 2020. szeptember 1. napján kézbesítette. Az alperes a határozatot 2020. szeptember 4. napján közvetlenül a felperes részére is kézbesítette.

A kereset, a védírat

[3] A felperes 2020. szeptember 21. napján az alperesi határozattal szemben keresetlevelet terjesztett elő, melyben kérte az alperesi határozat felülvizsgálatát.

[4] Az alperes a védíratában kérte a keresetlevél visszautasítását elkészttség okán.

Az elsőfokú bíróság végzése

[5] Az elsőfokú bíróság a 2020. október 12. napján kelt, 103.K.701.586/2020/2. számú végzésével a keresetlevelet visszautasította a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján, hivatkozva az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 13. § (6) bekezdésében, továbbá az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 53/I. §-ában foglaltakra. Megállapította, hogy a felperes meghatalmazottja 2020. szeptember 1. napján vette át az alperesi határozatot, így a keresetlevél benyújtására nyitva álló 15 napos határidő alapján a keresetlevelét 2020. szeptember 16. napjáig terjeszthette volna elő, ennek ellenére – elkésztten – 2020. szeptember 21. napján nyújtotta be azt.

A fellebbezés, az észrevétel

[6] A felperes a keresetlevelet visszautasító végzéssel szemben előterjesztett fellebbezésében elsődlegesen kérte a Fővárosi Törvényszéket, hogy saját hatáskörben helyezze hatályon kívül a végzést. Másodlagosan kérte a Kúriát, hogy a Kp. 113. § (3) és (5) bekezdésének megfelelően az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 114. § (2) bekezdés a) pontja alapján változtassa meg és a per megszüntetését mellőzze (helyesen: a keresetlevél

visszautasítását mellőzze). Kiemelte, hogy a meghatalmazás kizárólagosan arra vonatkozott, hogy név1 indítsa el a fennmaradási és használatbavételi engedélyezés iránti eljárást, azonban nem terjedt ki arra, hogy az alperesi határozatot átvegye. Ebből kifolyólag a neki közvetlenül megküldött határozat átvételének az időpontja az irányadó és ahhoz képest 15 napon belül, határidőben nyújtotta be a keresetlevelét. Az elsőfokú bíróság megsértette az Ákr. 85. § (1) bekezdését, az 52. § (1), (4) és (6) bekezdését, az Ákr. 85. § (1) bekezdését, az Ákr. 6. § (1) és (3) bekezdését. Ezen jogszabályhelyek alapján vélelmezni kell a jóhiszeműségét és azt, hogy a meghatalmazott részére a meghatalmazás kizárólagosan a szakmai okiratok benyújtására irányult, a határozat átvételére nem terjedt ki. Hivatkozott arra is, hogy a meghatalmazott, mint ügyfelet képviselte, ugyanakkor, mint az ingatlan tulajdonosa egyéb érdekeltnek is minősült az eljárásban, és az alperes a részére ilyen minőségben kézbesítette közvetlenül a határozatot, ezért utalt a Kp. 17. § (1) bekezdésére is. Kiemelte, hogy a határidővel összefüggő kétség esetén, a határidőt megtartottnak kell tekinteni, és előadta, a meghatalmazott nem tájékoztatta arról, hogy a határozatot 2020. szeptember 1. napján átvette.

[7] Az alperes az észrevételében kérte az elsőfokú bíróság végzésének a helybenhagyását. Álláspontja szerint a meghatalmazásból nem tűnik ki, hogy az csak egyes eljárási cselekményekre vonatkozott, ezért az Ákr. 14. § (2) bekezdése alapján az egész eljárásra kiterjedt. Emiatt az Ákr. 13. § (6) bekezdése értelmében a meghatalmazott részére kellett megküldeniük a határozatot és a keresetindítási határidő ettől az időponttól számít. Utalt még a Kp. 100. § (3) és (4) bekezdéseire is, miszerint az a fellebbezésben kifejtett körülmény, hogy a meghatalmazott nem tájékoztatta a felperest a határozat 2020. szeptember 1-ei átvételéről, nem vehető figyelembe, mivel az új bizonyíték nem az elsőfokú ítélet (helyesen: végzés) meghozatalát követően jutott a felperes tudomására.

Kiemelte még az építésügyi és építési felügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI.8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 4. § (1)-(3) bekezdéseiben foglaltak szerint az építmény tulajdonosa ügyfélnek minősül.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[8] A felperes fellebbezése alaptalan.

[9] A Kúria a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó, 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és az észrevétel keretei között vizsgálta felül az elsőfokú bíróság végzését és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan értelmezte és alkalmazta a vonatkozó jogszabályhelyeket, és annak alapján helytálló döntést hozott, mellyel a Kúria maradéktalanul egyetértett, ezért a fellebbezésre tekintettel csupán az alábbiakat emeli ki.

[10] Téves a felperes álláspontja, miszerint vélelmezni kell, hogy a meghatalmazás csak az okiratok benyújtására irányult, mert az Ákr. 14. § (2) bekezdése akként rendelkezik: „ha a meghatalmazásból más nem tűnik ki, az kiterjed az eljárással kapcsolatos valamennyi nyilatkozatra és cselekményre.”. Az Ákr. 14. § (2) bekezdése értelmében – a felperesi állítással ellentétben – tehát azt kell vélelmezni, hogy a meghatalmazás az egész eljárásra terjed ki és csak kifejezett, egyértelmű korlátozás esetén lehet azt megállapítani, hogy a meghatalmazás kizárólag egyes eljárási cselekményekre jogosítja fel a meghatalmazottat.

[11] Nem téves a felperes állítása, miszerint a meghatalmazás csak az eljárás megindítására terjedt ki. Egyrészt a közigazgatási iratok között megtalálható és a felperes

által a fellebbezéséhez is csatolt meghatalmazás nem az eljárás megindítására, hanem „folyamatban lévő fennmaradási engedélyezési eljárás”-ban történő képviseletre vonatkozott, másrészt a meghatalmazásban semmilyen korlátozás nem szerepelt, ezért az Ákr. 14. § (2) bekezdése alapján a perbeli meghatalmazás kiterjedt az eljárással kapcsolatos valamennyi nyilatkozatra és cselekményre, így a határozat átvételére is.

[12] Az Ákr. 16. § (4) bekezdése szerint „Ha az ügyfélnek képviselője van, és az ügyfél eltérően nem rendelkezik, az iratokat a hatóság - a személyes megjelenésre szóló idézés kivételével - a képviselő részére küldi meg. A személyes megjelenésre szóló idézésről a hatóság a képviselőt egyidejűleg értesíti.”. A felperes az előbbiek szerint teljes körű meghatalmazást adott névl részére, a meghatalmazásban a határozat átvételével kapcsolatosan – és egyéb körülmény tekintetében sem – nem található korlátozás, azaz a felperes az Ákr. 16. § (4) bekezdésében írtaktól nem rendelkezett eltérően, ezért a keresetindítási határidőt a meghatalmazott részére történő kézbesítés időpontjától kellett számítani. Ahhoz képest az Étv. 53/I. §-ban foglalt keresetindítási határidőn túl, elkészen került előterjesztésre a keresetlevél.

[13] Az a körülmény, hogy a meghatalmazott tájékoztatta-e, vagy sem a határozat átvételéről és annak időpontjáról a felperest, irreleváns a határozat kézbesítése és annak időpontja szempontjából. Ez – az amúgy nem bizonyított – körülmény a felperes és a meghatalmazottja közötti jogviszonyt érinti, érintheti, azonban a kézbesítés jogszerűségének és időpontjának a szempontjából jelentőséggel nem bír.

[14] Alaptalan a felperes érvelése, miszerint a meghatalmazott a felperest, mint ügyfelet képviselte, és egyben a felperes egyéb érdekelt is volt. Egyrészt a felperes egyidejűleg, ugyanazon eljárásban nem lehet ügyfél és érdekelt is, másrészt a Korm. rendelet 4. § (1) bekezdése értelmében az építmény tulajdonosa ügyfélnek minősül és nem egyéb érdekeltnek.

[15] Mindezek miatt a Kúria az elsőfokú bíróság végzését – annak helyes indokainál fogva – a Kp. 114. § (5) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[16] Amennyiben az ügyfél képviselőt hatalmazott meg, és a meghatalmazásból más nem tűnik ki, az kiterjed az eljárással kapcsolatos valamennyi nyilatkozatra és cselekményre, ezért a határozatot a hatóság a meghatalmazott részére köteles megküldeni, és a keresetindítási határidőt a meghatalmazott részére történő kézbesítés időpontjától kell számítani.

Záró rész

[17] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[18] Az alperes a másodfokú eljárásban költséget nem számított fel, ezért arról a Kúriának a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi

CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81., 82. §-ok és a 83. § (1) bekezdése alapján nem kellett rendelkeznie.

[19] A fellebbezési eljárás az illetékekről szóló 1990. évi CXIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[20] A végzés ellen a fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. december 1.

dr. Fekete Ildikó s.k.
a tanács elnöke

dr. Nagy Szabolcs s.k.
előadó bíró

dr. Remes Gábor s.k.
bíró